

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/126/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611209963
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1611209963.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci žalobcu: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481, so sídlom v Bratislave, Primaciálne námestie č. 1, proti žalovanému: R., nar. XX.XX.XXXX, M.y, zastúpený advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, IČO: 47 231 157, o zaplatenie 1.570,58 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 164,51 € do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 79,06 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 25.10.2011, ktorá bol doručená súdu dňa 03.11.2011 domáhal voči pôvodným žalovaným 1/ O.i a 2/ R. zaplatenia 402,38 € s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške obvyklej odplaty, ku ktorému malo dôjsť zo strany žalovaných užívaním pozemku vo vlastníctve žalobcu v období od nešpecifikovanej časti mesiaca 07/2010, obdobie 08/2010 do 12/2010, nešpecifikovanej časti mesiaca 07/2011 a obdobie od 08/2011 do 09/2011 bez právneho dôvodu a zaplatenia primeranej odplaty. V žalobe uviedol, že je podľa LV č. XXX, obec T., m.č. T. - C., k.ú. C. vlastníkom pozemku, parc. č. XXXX/X, s výmerou 1148 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, žalovaní sú podľa LV č. XXXX, obec T. m.č. C., k.ú. C. spoluvlastníkmi stavby - budovy obchodu a služieb postavenej na vyššie uvedenej parcele, a to v podiele XX/XXXX. Nájomnou zmluvou č. X-XX-X-XXX-X zo dňa 07.10.1993 prevzali žalovaní spolu s ostatnými spoluvlastníkmi v celosti do nájmu parcelu č. XXXX/X na dobu určitú od 01.01.1993 do 30.11.1997, za dohodnuté nájomné v sume 6,64 €/m²/rok. Súčasne sa zaviazali platiť svoj podiel na ročnom nájmomnom v polročných splátkach vždy do 15.07. a 15.01. príslušného kalendárneho roka. V zmysle čl. 4 zmluvy mohol byť nájom predĺžený so súhlasom zmluvných strán, postupom stanoveným právnymi predpismi. Užívanie pozemku po uplynutí dohodnutej doby nemá podľa žalobcu účinky predĺženia nájomného vzťahu samo o sebe. Žalovaní pozemok užívajú aj po uplynutí dohodnutej doby nájmu od 01.12.1998 bez právneho dôvodu, žalobcovi za užívanie platia len úhradu vo výške pôvodne dojednaného nájomného 282,02 €/rok, čím sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohacujú. Užívaním pozemku bez riadneho platenia úhrady za toto užívanie získali žalovaní za obdobie časti mesiaca XX/XXXX, obdobie XX/XXXX do XX/XXXX., nešpecifikovanej časti mesiaca XX/XXXX a obdobie od XX/XXX.1do XX/XXXX majetkový prospech vo výške 402,38 €. Výšku bezdôvodného obohatenia žalobca určil ako rozdiel medzi výškou obvyklého nájomného za m² a rok, za ktorú žalobca v rozhodnom období prenajímal obdobne pozemky a úhradami žalovaných v danom období. Obvyklú cenu nájmu žalobca určil v zmysle Pravidiel pri realizácii a sledovaní

záväzkových vzťahov k nehnuteľnému majetku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy zo dňa 08.12.1996, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných rozhodnutím primátora zo dňa 22.02.1999, v znení dodatkov č. 1., 2., 3. a 4., ako aj dodatku č. 14, ktorým bola s účinnosťou od 01.01.2009 cena nájmu pozemku pod objektmi na služby, administratívu a predajne v lokalite III. určená vo výške 13 € za m² ročne. Pre vyčíslenie výšky bezdôvodného obohatenia bola preto za obdobie užívania od 01.01.2009 použitá sadzba 13€/m²/rok, žalovaní boli povinní platiť za užívanie pozemku 552,19 € ročne (1.148 m² x 13: 1000x37 = 552,19 €), čo po zaokrúhlení predstavuje 46,02 € mesačne. Žalovaní poukázali dňa 06.04.2010 za rok 2010 sumu 282,02 € a dňa 02.03.2011 za rok 2011 sumu 282,02 €, čím podľa žalobcu pokryli v príslušnom roku 2010 a 2011 úhradu za mesiace január až jún a časť mesiaca júl. Žalobca preto žiadal priznať vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 402,38 € za časť mesiaca 7/10 vo výške 40,12 €, mesiace 08-12/10 (5x 46,02 €) 230,10 €, časť mesiaca 7/11 vo výške 40,12 € a mesiace 08,09/11 vo výške 92,04 € (2x 46,02 €). Nakoľko boli žalovaní listom zo dňa 26.04.2010 vyzvaní k plateniu mesačnej úhrady za užívanie pozemku vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca, žiada žalobca spolu s dlžnou sumou žiada priznať aj zákonný úrok z omeškania vo výške 9% ročne, resp. 9,5 % ročne počnúc 16.08.2010 a v mesačných intervaloch až počnúc od 16.10.2011 do zaplatenia, vždy z čiastky istiny, ktorú odvodzuje od ním tvrdenej sumy, ktorou sa žalovaní ten-ktorý mesiac bezdôvodne obohatili.

2. O žalobe rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 16Ro/1407/2011 - 48 zo dňa 12.04.2012 tak, že zaviazal žalovaných na zaplatenie pohľadávky žalobcu v zmysle podanej žaloby.

3. Žalovaní podali proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, v ktorom uviedli, že považujú uplatnený nárok v celom rozsahu za neopodstatnený a nedôvodný, žalobca nepreukázal, na základe čoho odvodil cenu obvyklého nájomného, z ktorého odvodzuje bezdôvodné obohatenie, nakoľko v prípade Pravidiel pri realizácii a sledovaní záväzkových vzťahov k nehnuteľnému majetku hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 18.12.1996 a ich nasl. zmien a doplnení vykonaných rozhodnutím ide výlučne o interný akt žalobcu, pri ktorom úplne absentuje všeobecná záväznosť. Žalobca preto neunesol dôkazné bremeno pre priznanie ním vyčísleného bezdôvodného obohatenia. Ďalej žalovaní uviedli, že je možné sa domnievať, že v čase výstavby nehnuteľnosti - stavby súp.č. XXXX bolo zriadené v prospech vlastníka stavby bezodplatné vecné bremeno stavby, a to najmä z toho dôvodu, že predmetná stavba bola vybudovaná za minulého režimu. Napokon žalovaní uvádzajú, že spolu s ostatnými podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti súp. č. XXXX zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. T. ako nájomcami so žalobcom ako prenajímateľom uzatvoril Nájomnú zmluvu č. X-XX-X-XXX-X zo dňa 07.10.1993 na dobu od 01.01.1993 do 30.11.1997 s celkovým ročným nájomným za rok 229.600 Sk, pričom na žalovaných pripadala časť vo výške 8.495,20 Sk. Podľa predmetnej nájomnej zmluvy žalovaní plnia až do súčasnosti, nakoľko majú za to, že nájomný vzťah na základe tejto nájomnej zmluvy naďalej trvá, a to v zmysle ustanovenia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že do dnešného dňa nebol podľa vedomia žalovaných podaný návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti, žalovaní majú za to, že nájom sa obnovuje vždy na jeden rok. Žalovaní plnia podľa predmetnej nájomnej zmluvy a neevidujú voči žalobcovi žiadne záväzky. Skutočnosť, že žalovaní plnili podľa nájomnej zmluvy uvádza aj žalobca. Žalobu preto žalovaní považujú za nedôvodnú.

4. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním zo dňa 28.06.2012, doručeným súdu 03.07.2012č.l. 96 a nasl., k námietkam žalovaných o nepreukázaní výšky bezdôvodného obohatenia uviedol, že pre výpočet výšky bezdôvodného obohatenia použil cenu za m² a rok, za ktorú prenajímal v príslušnom období obdobné pozemky v súlade s internými pravidlami, ktoré upravujú postup odborných útvaroch žalobcu pri evidencii, realizácii a sledovaní záväzkových vzťahov k nehnuteľnému majetku, ide o pravidlá vydané v súlade so zásadami hospodárenia s majetkom žalobcu ako aj v zmysle § 9 ods. 1 písm. c) zák.č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Nesúhlasí s tvrdením žalovaných, že nájomný vzťah trvá. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. V zmysle zmluvy bolo dohodnuté, že nájom mohol byť predĺžený len so súhlasom strán a k takému súhlasu nedošlo. Zmluvné strany si dojednali obsah nájomnej zmluvy a žalovaní svojím podpisom potvrdili, že zmluvu uzavierajú slobodne a vážne, nie v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, prečítali ju, porozumel jej a nemajú proti jej forme a obsahu žiadne námietky. Jednotlivé ustanovenia zmluvy sú záväzné nielen pre nájomcu, ale aj pre prenajímateľa. V zmysle ustanovenia čl. 4 zmluvy je uvedené, že užívanie pozemku po uplynutí dohodnutej doby nájmu, t.j. užívanie pozemku po 30.11.1997 nemá účinky predĺženia nájomného vzťahu. V zmysle ustanovenia § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa

nájom končí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak. Uplynutie dojednanej doby trvania nájmu má teda za následok skončenie nájmu zo zákona (ex-lege). Vychádzajúc z uvedeného ustanovenia je nesporné, že nájom skončil dňa 30.11.1997. Zmluvné strany majú možnosť priamo do nájomnej zmluvy zahrnúť ustanovenie o podmienkach ďalšieho obnovenia nájmu, po skončení dojednanej doby nájmu. Ako už je vyššie uvedené, v zmluve bolo dohodnuté, že užívanie pozemku skončení nájmu nemá účinky predĺženia nájomného vzťahu.

5. Podaním zo dňa 21.08.2013 doručeným súdu 27.08.2013 žalobca rozšíril žalobu o nárok voči žalovanej 2/ na zaplatenie obvyklej odplaty za obdobie od 10/2011 - 7/2013 v sume 1.168,20 €, pričom výšku bezdôvodného obohatenia vypočítal na základe rozhodnutia primátora hl. mesta SR Bratislava č. XX/XXXX (15€/m²/rok). Žalobca si zároveň uplatnil zákonný úrok z omeškania vychádzajúc zo splatnosti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia k 15. dňu v každom mesiaci. Súd Uznesením č.k. 4C/126/2012-71 zo dňa 09.09.2013 zmenu žaloby pripustil.

6. Podaním zo dňa 04.05.2015 doručeným súdu 22.05.2015 žalobca zmenil žalobu z dôvodu zániku BSM žalovaných tak, že žiadal aby súd zaviazal na zaplatenie uplatnenej pohľadávky v sume 1.259,56 € s príslušenstvom žalovaného 1/ a žalovaného 2/ spoločne a nerozdielne do 04.02.2013 a odo dňa 05.02.2013 žiadal, aby súd zaviazal k úhrade pohľadávky vo výške 311,02 s príslušenstvom výlučne žalovaného 2/. Súd uznesením č.k. 4C/126/2012-139 zo dňa 03.06.2015 zmenu žaloby pripustil.

7. Nakoľko na tunajšom súde prebiehalo viacero konaní v analogických právnych veciach, v ktorých sa žalobca na identickom skutkovom základe domáhal vydania bezdôvodného obohatenia voči ďalším spoluvlastníkom stavby súp.č. XXXX, na pojednávaní vo veci dňa 15.06.2015 žalobca navrhol súdu prerušiť konanie v súdnej veci až do právoplatného skončenia konania vedeného vo veci sp. zn. 4C/72/2012, kde súd v merite veci rozhodol rozsudkom dňa 22.04.2015 a rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania. V konaní sp. zn. 4C/72/2012 sa v odvolacom konaní rieši rovnaká otázka právneho posúdenia dispozitívneho alebo kogentného charakteru § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorej riešenie môže mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci. Žalovaný sa prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 15.06.2015 vyjadril tak, že s návrhom na prerušenie konania súhlasí. Súd Uznesením č.k. 4C/126/2012-142 zo dňa 15.06.2015 konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného vo veci sp. zn. 4C/72/2012 a po právoplatnom skončení tohto konania v konaní pokračoval. Krajský súd v Bratislave Rozsudkom č.k. 7Co/488/2012-126 zo dňa 20.12.2017 rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 4C/72/2012-104 zo dňa 22.04.2015 potvrdil, pričom v odôvodnení uviedol, že Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak konštatoval, že ust. § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka má kogentný charakter a odlišné dojednanie zmluvnými stranami nepripúšťa. Ide o nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že dochádza ku konkludentnému obnoveniu nájomného vzťahu dojednaného na dobu určitú v prípade, ak nájomca užíva nehnuteľnosť aj po skončení nájmu a prenajímateľ nepodá v zákonom stanovenej lehote žalobu na vypratanie nehnuteľnosti. V danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre konkludentné obnovenie nájomnej zmluvy uzavretej na dobu určitú (vždy na jeden rok), na uvedené nemá vplyv ani tvrdenie žalobcu o nemožnosti domáhať sa vypratania nehnuteľnosti. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že čl. 4 nájomnej zmluvy vylučuje aplikáciu ust. § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odvolací súd uvádza, že vzhľadom k záveru o kogentnosti predmetného ustanovenia nemožno dojednaním zmluvných strán vylúčiť jeho aplikáciu, naviac, zo znenia uvedeného čl. nájomnej zmluvy nemožno vyvodiť, že v ňom bolo dohodnuté, že na žalobcu ako prenajímateľa sa nevzťahuje povinnosť domáhať sa na súde vypratania nehnuteľnosti alebo vydania veci s účinkom zabránenia obnovenia nájmu. Uvedený záver nemá vplyv na správnosť právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom, ktorý na danú vec aplikoval ust. § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

8. Počas konania žalovaný1/ dňa 26.03.2017 zomrel a dedičské konanie bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. XXD/XXX/XXXX, Uznesením č.k. XXD/XXX/XXXX zo dňa 23.08.2017 sa právnym nástupcom po žalovanom 1/ stala žalovaná 2/. Na pojednávaní vo veci dňa 23.04.2018 preto súd rozhodol, že bude v konaní o nároku voči žalovanému 1/ pokračovať s jeho právnym nástupcom, žalovanou 2/.

9. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Z listu vlastníctva č. XXX, pre obec T.a, k.ú. C. súd zistil, že žalobca je vlastníkom pozemku parc. registra C č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1148 m.

11. Z listu vlastníctva č. XXXX, pre obec T. m.č. C., k.ú. C. súd zistil, že žalovaní 1/ a 2/ boli bezpodielovými spoluvlastníkmi stavby súp. č. XXXX postavenej pozemku parcelné č. XXXX/X, popis stavby dom služieb, pričom veľkosť ich spoluvlastníckeho podielu predstavovala XX/XXXX k celku, ku dňu rozhodovania súdu je žalovaná (pôvodný žalovaný 2/) spoluvlastníkom stavby vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu XX/XXXX k celku, ktorý nadobudol Dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorej vklad bol povolený pod č. V-XXX/XX zo dňa 05.02.2013.

12. Z Nájomnej zmluvy č. X-XX-X-XXX-X súd zistil, že dňa 07.10.1993 uzatvoril žalobca ako prenajímateľ a nájomcovia: 1. J. 2. N., 3. E. O., podnikajúci pod obchodným menom E., 5. Q. podnikajúca pod obchodným menom Q. 6. D. podnikajúci pod obchodným menom C., 7. J., podnikajúci pod obchodným menom J. 8. E., 9. O. 10. O. 11. R., zmluvu, na základe ktorej žalobca prenechal do dočasného odplatného užívania, nájmu, nehnuteľnosť zapísanú LV č. XXX, obec T. k.ú. C. ako parč. č. XXXX/X, s výmerou XXXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ktorej vlastníkom je žalobca. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 01.01.1993 do 30.02.1997. Výška nájomného bola dohodnutá v sume 200 Sk/m²/rok, teda 229.600 Sk ročne, pričom nájomcovia preberajú do nájmu pozemok v podieloch :

1. J. podiel 195/1000, t.j. 44.772 Sk ročne,
2. N., s.r.o., podiel 111/1000, t.j. 25.485,60 Sk ročne,
3. E., podiel 132/1000, t.j. 30.307,20 Sk ročne,
4. IF., podnikajúci pod obchodným menom E., podiel 61/1000, t.j. 14.005,60 Sk ročne,
5. Q. podiel 99/1000, t.j. 22.730,40 Sk ročne,
6. D. C., podnikajúci pod obchodným menom C., podiel 100/1000, t.j. 22.960 Sk ročne,
7. J., podnikajúci pod obchodným menom J., podiel 84/1000, t.j. 19.286,40 Sk ročne,
8. E. odiel 107/1000, t.j. 24.567,20 Sk ročne,
9. O. podiel 37/1000, t.j. 8.495,20 Sk ročne,
10. O. podiel 37/1000, t.j. 8.495,20 Sk ročne,

a vo vzťahu žalobca - žalovaný ako nájomca pod č. XX podiel XX/XXXX, predstavovala povinnosť žalovaného platiť nájomné vo výške 8.495,20 Sk ročne (281,99 €). Nájomné bolo splatné v polročných splátkach vždy do 15.07. a 15.01. príslušného kalendárneho roka, za obdobie od 01.01.1993 do 30.06.1994 sa žalovaný zaviazal zaplatiť nájomné do 15 dní od podpisu zmluvy.

13. V zmysle čl. 4 zmluvy mohol byť nájom predĺžený so súhlasom zmluvných strán, postupom stanoveným právnymi predpismi. Užívanie pozemku po uplynutí dohodnutej doby nemá účinky predĺženia nájomného vzťahu samo o sebe.

14. Z písomnosti žalobcu adresovanej žalovaným zo dňa 26.04.2010 Výzva na zaplatenie vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.162,39 € po odpočítaní úhrad z titulu nájomného, to za obdobie od 01.01.1993 do 31.03.2010 z dôvodu, že od 01.12.1998 užívajú parc. č. XXXX/X, s výmerou XXXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, zapísaný LV č. XXX, obec T., m.č. T., k.ú. C. ktorej vlastníkom je žalobca.

15. Zo zhodného tvrdenia strán sporu, ako aj predložených poštových poukazov vyplýva, že žalovaní 1/, 2/ zaplatili žalobcovi z titulu nájomného za rozhodné obdobie dňa 06.04.2010 sumu 282,02 €, dňa 02.03.2011 sumu 282,02 €, dňa 21.02.2012 sumu 282,02 platby pod variabilným symbolom totožným s číslom zmluvy o nájme.

16. Zo zhodného tvrdenia strán sporu súd zistil, že žalovaní užívali predmet nájmu aj po skončení dohodnutej doby nájmu a tiež, že žalobca nepodal po uplynutí dohodnutej doby nájmu návrh na súd o vypratanie nehnuteľnosti, ani o vydanie veci a k zmluve nebol uzatvorený po uplynutí dohodnutej doby žiaden dodatok ani iný spôsob zmeny.

17. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

18. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je nájomca povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

19. Podľa § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa nájom skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak.

20. Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

21. Podľa § 678 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o výpovednej dobe, vypratání a odovzdaní platia iba vtedy, ak zmluva alebo osobitné predpisy neustanovujú inak.

22. Podľa § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka si účastníci občiansko-právnych vzťahov môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

26. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou namietanej vecnej pasívnej legitímácie žalovaného, keď tvrdil, že na strane žalovaného by mali žalovaní byť všetci spoluvlastníci stavby na prenajatom pozemku a mali by byť zaviazaní spoločne a nerozdielne (pojednávane dňa 10.11.2014). Predmetom konania je zaplatenie sumy 402,38 €, po rozšírení žaloby 1.570,58 €, z titulu obvyklej odplaty za užívanie pozemku v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalovaného (predtým bezpodielovom spoluvlastníctve zom. žalovaného 1/ a žalovaného2/) na stavbe stojacej na pozemku vo vlastníctve žalobcu. Žalobca teda uplatňuje v konaní mimozmluvné plnenie, pričom žalovaný ako obranu uvádza, že nájomná zmluva je doposiaľ platná, nakoľko prišlo k jej automatickému obnoveniu z dôvodu podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z právneho vzťahu medzi stranami nevyplýva spoločný a nedielny záväzok, pôvodný záväzok založený nájomnou zmluvou a rozsah užívania, nenamietal ani žalobca ani žalovaný, odplata za užívanie bola medzi zmluvnými stranami dojednaná ako deliteľný záväzok, podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere nie sú rovnaké, ich pomer bol dohodnutý a zodpovedá veľkosti spoluvlastníckych podielov na stavbe stojacej na prenajatom pozemku. Z právneho vzťahu medzi účastníkmi teda nevyplýva, že by boli zaviazaní spoločne a nerozdielne, naopak žalobca tvrdí a žalovaný nepopiera, že každý zo spoluvlastníkov (nájomcov pozemku) bol, resp. je, zviazaný platiť len svoju časť vo výške zodpovedajúcej jeho spoluvlastníckemu podielu na stavbe na pozemku. Ani skutočnosť, že ide o nárok uplatnený z mimozmluvného plnenia, nie je prekážkou uplatnenia nároku do výšky takéhoto podielu proti jednotlivým spoluvlastníkom osobitnou žalobou, preto podľa názoru súdu žalobu len voči niektorému spoluvlastníkovi (spoločnému nájomcovi pozemku) súd považuje v zásade za prípustnú.

27. Medzi stranami sporu teda nebolo sporné, že žalovaný a pôvodný žalovaný 1/ v rozhodnom čase nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu užíva v pomere zodpovedajúcom spoluvlastníckemu podielu na stavbe na pozemku, sporná však bola tiež skutočnosť, či žalobcovi patrí za takého užívania odplata, nakoľko žalovaný tvrdí, že spoluvlastníkom patrí podľa § 23 ods. 5 a § 24 zák. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vecné bremeno (právo stavby), ktoré vzniklo zo zákona, zápis takéhoto vecného bremena do katastra nehnuteľností je deklaratórny.

28. Súd sa právnym názorom žalovaného nestotožnil. Ustanovenie § 24 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého ustanovenia tohto zákona sa primerane vzťahujú aj na budovy, ktoré nemajú charakter bytového domu, nie je možné vykladať extenzívne tak, že v prípade akejkoľvek stavby na cudzom pozemku ex lege vznikne k pozemku vecné bremeno. Citovaný zákon nadobudol účinnosť 01.09.1993 a upravoval podľa § 1 ods. 1 v čase nadobudnutia účinnosti spôsob a podmienky nadobudnutia vlastníctva bytov a nebytových priestorov v obytnom dome, práva a povinnosti vlastníkov týchto bytových domov, práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ich vzájomné vzťahy a práva k pozemku. Bytovým domom sa na účely tohto zákona rozumie dom, v ktorom byty a nebytové priestory sú za podmienok ustanovených v tomto zákone vo vlastníctve alebo spoluvlastníctve jednotlivých vlastníkov a spoločné časti domu a spoločné zariadenia tohto domu sú súčasne v podielovom spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov (§ 2 ods. 2 zákona). Zákon teda upravuje vlastníctvo bytov a nebytových priestorov v obytnom dome, jeho nadobúdanie, práva a povinnosti vlastníkov bytov nebytových priestorov v takomto dome. Stavba, ktorej spoluvlastníkom je žalovaný, je zapísaná na liste vlastníctva ako „dom služieb“. Zákon podľa legálnych definícií sa vzťahuje nepochybne predovšetkým na vlastníkov bytov v bytových domoch určených na bývanie, alebo v prevažujúcej časti určených na bývanie. Extenzívny výklad žalovaného by znamenal, že by sa potom pod citovanú právnu úpravu subsumoval vlastnícky režim všetkých stavieb - teda aj tých či nemajú charakter obytných domov, bez minimálne prevažujúcej funkcie bývania a v takom prípade by znamenal legalizáciu akýchkoľvek stavieb na cudzom pozemku v rozpore s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nútené obmedzenie vlastníckeho práva je totiž možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

29. Nakoľko súd dospel k záveru o tom, že v prospech žalovaného právo zodpovedajúce bezodplatnému vecnému bremenu nesvedčí, medzi stranami ostala sporná právna otázka právny titul a výška protihodnoty, ktorá žalobcovi patrí za užívanie.

30. Žalobca tvrdí, že Nájomná zmluva č. X-XX-X-XXX-X dňa 07.10.1993 zanikla uplynutím dohodnutej doby, nakoľko sa strany v čl. 4 dohodli, že po uplynutí dohodnutej doby užívanie pozemku nemá účinky predĺženia nájomného vzťahu samo o sebe, tvrdí, že nebol s ohľadom na dispozitívne ustanovenia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinný podať návrh na súd na vypratanie alebo vydanie veci, preto mu patrí odplata titulom bezdôvodného obohatenia (plnenie prijaté žalovaným bez právneho dôvodu) vo výške obvyklého nájomného, ktorá podľa žalobcu predstavuje výšku nájomného určenú Pravidlami pri realizácii a sledovaní záväzkových vzťahov k nehnuteľnému majetku hlavného mesta SR Bratislavy zo dňa 18.12.1996 a ich nasl. zmien a doplnení.

31. Naproti tomu žalovaný tvrdí, že Nájomná zmluva č. X-XX-X-XXX-X dňa 07.10.1993 nezanikla uplynutím dohodnutej doby, nakoľko žalobca nepodal v súlade s § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka po skončení dohodnutej doby nájom návrh na súd na vypratanie alebo vydanie veci, uvedené ustanovenie je ustanovením kogentným, a teda prišlo k automatickému obnoveniu nájomnej zmluvy za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne, preto žalovaného zaťažuje povinnosť platiť dohodnuté nájomné vo výške dohodnutej v zmluve, ktorú povinnosť plní a neevduje za žalované obdobie žiadne záväzky voči žalobcovi.

32. Zásadnou právnou otázkou pre rozhodnutie v merite veci je otázka kogentného alebo dispozitívneho charakteru ustanovenia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda otázka, či strany môžu svojou dohodou ako prejav zmluvnej autonómie vylúčiť účinnosť tejto právnej normy na ich vzájomný zmluvný vzťah.

33. Zmluvná autonómia upravená v § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom občianskoprávných vzťahov upraviť vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť. V prípade režimu nájomnej zmluvy občiansky zákonník hranice zmluvnej autonómie upravuje v § 678, ktorý dáva prednosť dohode strán ohľadom výpovednej doby, vypratania a odovzdania predmetu nájmu pred úpravou v občianskom zákonníku (tiež ale za predpokladu, že osobitné predpisy neustanovujú inak). Zo systematiky úpravy nepochybne vyplýva zámer zákonodarcu nezahrnúť do možnosti odchyľnej úpravy ustanovenia o automatickom predĺžení nájmu a ani podmienkach, táto nastáva priamo zo zákona a prenajímateľ sa jej môže vyhnúť jedine spôsobom upraveným v § 676 ods.

2 Občianskeho zákonníka podaním návrhu na vypratanie alebo vydanie veci na príslušný súd, zákon nepredkladá možnosť odlišnej úpravy v zmluve.

34. Je potrebné tiež uviesť, že ani z takto dohodnutého znenia ustanovenia: „po uplynutí dohodnutej doby užívanie pozemku nemá účinky predĺženia nájomného vzťahu samo o sebe“ nevyplýva, že by sa na prenajímateľa nevzťahovala povinnosť domáhať sa na súde vypratania nehnuteľnosti alebo vydania veci, pokiaľ by chcel obnoveniu nájmu zabrániť. Výkladom by sme skôr mohli prísť k záveru, že nejde ani o dohodu strán o predĺžení nájmu podľa § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prejav vôle strán je preto neurčitý a nezrozumiteľný, čo je dôvodom neplatnosti tejto časti zmluvy aj z dôvodu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

35. Súd preto dospel k záveru, že ustanovenie čl. 4 zmluvy veta posledná Nájomnej zmluvy č. X-XX-X-XXX-X dňa 07.10.1993 v znení „Po uplynutí dohodnutej doby užívanie pozemku nemá účinky predĺženia nájomného vzťahu samo o sebe“, je v rozpore s kogentným ustanovením § 676 ods. 2 a § 678 Občianskeho zákonníka, preto ho súd vyhodnotil podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ako neplatný právny úkon, a tiež znenie tejto časti zmluvy je v rozpore s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neurčité a nezrozumiteľné, čo je zároveň dôvodom jeho neplatnosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na uvedenú časť právneho úkonu, je neplatnou len citovaná časť, ktorú je možné oddeliť od ostatného obsahu zmluvy.

36. Nájomná zmluva č. X-XX-X-XXX-X dňa 07.10.1993 bola uzatvorená na dobu určitú do 30.11.1997. Keďže žalovaný (aj obaja pôvodne žalovaní) užíval nehnuteľnosť i po skončení nájmu a žalobca preukázateľne nepodal žalobu na príslušný súd vypratania nehnuteľnosti alebo vydanie veci v kogentne stanovenej lehote 30 dní, a ani doposiaľ, nájomná zmluva sa obnovila na každý ďalší rok, za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne, a to zo zákona spôsobom predpokladaným § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Znenie dojednania čl. 4 zmluvy nie je možné považovať ani za dohodu strán o skončení nájmu uplynutím dohodnutej doby podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď pod takouto dohodou je možné chápať len dohodu o skrátení alebo predĺžení dohodnutej doby nájmu, prípadne zmenu dohodnutej doby na dobu neurčitú, uzatvorenú pred uplynutím pôvodne dohodnutej doby nájmu.

37. S ohľadom na uvedené preto súd dospel k záveru, že žalovaný tiež ako právny nástupca pôvodne žalovaného 1/ v období od mesiaca júl 2010 do 31. júla 2013 užíval predmet nájmu na základe Nájomnej zmluvy č. X-XX-X-XXX-X dňa 07.10.1993, v súlade s čl. 3 tejto zmluvy zaplatil za užívanie dohodnuté nájomné vo výške 282,02 € dňa 06.04.2010, čo zodpovedá dohodnutej výške ročného nájomného v roku 2010 a dňa 02.03.2011 sumu 282,02 €, čo predstavuje dohodnutú výšku ročného nájomného v roku 2011, dňa 21.02.2012 sumu 282,02 €, čo predstavuje dohodnutú výšku ročného nájomného v roku 2012.

38. Občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

39. Ako vyplýva z nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 2443/08 zo dňa 29.12.2009, t.j. príbuzného právneho prostredia, porušením tzv. legitímneho očakávania nadobudnutia majetku môže byť i postúp súdu v rozpore so zásadou „iura novit curia“, teda zamietnutie žaloby, ktorou žalobca uplatnil nárok na peňažné plnenie, avšak uviedol nesprávny právny dôvod požadovaného plnenia, pokiaľ skutkové zistenia umožňujú uplatnený nárok podriaďiť pod správnu hmotnoprávnu normu, vec posúdiť a o nároku rozhodnúť. Ústavný súd pripomína, že spravodlivosť ako ústavný princíp a hodnota musí byť v rozhodovacej činnosti sudcu vždy prítomná.

40. Podľa názoru súdu je zjavné, že žalobca uplatňuje nárok na peňažné plnenie. Žalobca na tvrdených skutkových okolnostiach nároku (že ide o nárok, ktorý mu vznikol tým, že žalovaný užíva nehnuteľnosť v jeho vlastníctve bez právneho dôvodu) zotrval a ani po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci spis. zn. 4C/72/2012, uviedol, že sa s ním nestotožňuje, nenavrhol zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP (zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe). Citovaná judikatúra rieši procesnú situáciu, keď strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok a s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky. Vtedy nie je súd viazaný právnym názorom strany a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

41. S poukazom na princíp spravodlivosti a zásadu „iura novit curia“ súd prihliadol na skutkovú okolnosť, ktorá vyšla v konaní najavo, že žalovaný nepreukázal v spore úhradu odplaty za užívanie nehnuteľnosti žalobcu (t.j. nájomného podľa Nájomnej zmluvy č. X-XX-X-XXX-X dňa 07.10.1993 v súlade s čl. 3 tejto zmluvy). Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, súd po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení dospel k záveru, že žalobcovi nepatrí peňažné plnenie vo výške obvyklého nájomného (bezdôvodné obohatenie), ale mu patrí peňažné plnenie titulom dohodnutého nájomného, pričom v čase rozhodovania súdu žalovaný nezaplatil splátku dohodnutého nájomného za rok 2013 splatnú 15.01.2013 vo výške 141,01 € a splátku dohodnutého nájomného za rok 2013 splatnú 15.07.2013, nakoľko však žalobca uplatnil nárok na zaplatenie odplaty za užívanie nehnuteľnosti len za mesiac júl 2013, súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 164,51 € (141,01 €+23,50 €), vo zvyšku žalobu v časti istiny ako nedôvodnú zamietol.

42. Nakoľko súdne konanie sa zásadne začína na návrh strany sporu, pričom predmet konania určujú strany sporu postupom ustanoveným zákonom (čl. 7 ods. 1 Základných princípov CSP), s ohľadom na prezentované skutkové tvrdenia za obdobie od 01.01.2013 do 31.07.2013 nárok na zaplatenie obvyklej odplaty celkom vo výške 371,70 €, vznik takého nároku však žalobca nepreukázal. Nakoľko pôvodne žalovaným 1/, 2/ ani žalovanému nevznikla povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, nemohli sa potom ani dostať do omeškania s jeho vydaním na tvrdenej na mesačnej báze, omeškanie s nájomným za rok 2013 by musel žalobca uplatniť v inej výške úrokovej sadzby, od iného okamihu omeškania a za iné obdobie a z inej istiny. Žalobca tvrdil, že žalovaný je omeškani s vydaním obvyklej odplaty za užívanie jeho nehnuteľnosti, a to vo výške 9% ročne zo sumy 40,12 € od 16.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 46,02 € od 16.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 46,02 € od 16.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 46,02 € od 16.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 46,02 € od 16.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 46,02 € od 16.10.2011 do zaplatenia; vo výške 9,5% ročne zo sumy 40,12 € od 16.08.2011 do zaplatenia, zo sumy 46,02 € od 16.09.2011 do zaplatenia, zo sumy 46,02 € od 16.10.2011 do zaplatenia; vo výške 9,25 % ročne zo sumy 46,02 € od 16.11.2011 do zaplatenia; vo výške 9% ročne zo sumy 53,10 € od 16.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.04.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.05.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.06.2012 do zaplatenia; vo výške 8,75 % ročne zo sumy 53,10 € od 16.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.02.2013 do zaplatenia; vo výške 5,75 % ročne zo sumy 53,10 € od 16.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.05.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.07.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,10 € od 16.08.2013 do zaplatenia). Súd preto viazaný v časti príslušenstva predmetom konania v tejto časti ako nedôvodnú zamietol, nakoľko by rozhodoval o inom nároku, než uplatnil žalobca.

43. Mimo uvedeného súd poukazuje na to, že ani v prípade že by sa súd stotožnil s právnym názorom žalobcu o tom, že neprišlo k automatickej obnove nájmu, východiskom pre určenie obvyklej protihodnotou za užívanie nehnuteľnosti, teda obvyklého nájomného, nemôže byť interný predpis jednej zo zmluvných strán (Pravidlá pri realizácii a sledovaní záväzkových vzťahov k nehnuteľnému majetku Hl.m. SR Bratislavy), ktorého obsahom je úprava postupu žalobcu pri uzatváraní zmluvných vzťahov s tretími osobami, ktorá nemá povahu všeobecne záväzného právneho predpisu a ani nemusí byť obvyklou cenou nájomného v danom mieste a čase za užívanie porovnateľnej nehnuteľnosti. O inej ako tvrdenej výške bezdôvodného obohatenia však žalobca neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy.

44. Pre úplnosť súd uvádza, že je mu známy obsah rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave v analogických právnych veciach, okrem už vyššie citovaného Rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/488/2012-126 zo dňa 20.12.2017, (bod 6. odôvodnenia), tiež napr. č.k. 4Co/377/2012 -114 zo dňa 27.11.2013, z ktorých odôvodnenia vyplýva rovnaký právny záver o kogentnom charaktere ustanovenia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako dospel súd v prejednávanej veci. Rovnako mu je známy aj odlišný právny názor v analogických veciach vyslovený v odôvodnení Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 15Co/93/2009 zo dňa 16.02.2011, ktorý vychádza z § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že uplynutím dohodnutej doby prišlo ku skončeniu nájmu bez ohľadu na to, že nebola podaná žaloba o vypratanie nehnuteľnosti, súd sa z dôvodov vedených v odôvodnení s týmto nestotožňuje. Tiež je súdu známy právny názor v odôvodnení Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/687/2014-172 zo dňa 19.09.2017, podľa ktorého možnosť automatickej obnovy nájmu je časovo limitovaná na obdobie jedného roka, z ustanovenia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že po uplynutí jedného roka odo dňa kedy mal nájom skončiť podľa pôvodnej zmluvy opätovne nastupuje povinnosť prenajímateľa podať žalobu o vypratanie, do 30 dní odo dňa kedy mal nájom skončiť, s ktorými sa súd nestotožňuje. Tomuto výkladu nesvedčí samotné znenie § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý pri automatickej obnove upravuje právnu domnienku, že nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu, t.j. pri každej automatickej obnove v ďalšom období (slovo „vždy“).

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Vo veci bol úspešnejší žalovaný, a to v časti o zaplatenie 1.406,07 €, t.j. 89,53 %, žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 164,51 €, t.j. 10,47 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovaného). Preto súd priznal v zmysle § 255 ods. 1 CSP žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,06 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).